

ఇరువది తొమ్మిదవ రోజు పారాయణము

సప్తవింశోధ్యాయము

నారదుని హితవ్మాపై రవంత చింతించిన రవిసుతుడు - ఆ ధనేశ్వరునకు

[పేతపతియనే తన దూతను తోడిచ్చి, నరకాన్ని తరింపచేయవలసినదిగా ఆదేశించాడు. అ దూత, ధనేశ్వరుని తనతో తీసుకొని వెడుతూ మాగ్గమధ్యమందలి నరక భేదాలను చూపిస్తూ వాటి గురించి ఇలా వినిపించసాగాడు.

తప్తవాలుకము: ‘ఓ ధనేశ్వరా! మరణించిన వెంటనే, పాపకర్మలు ఇక్కడ కాల్పబడిన శరీరములు కలవారై - దిక్కులు వ్రక్కలయ్యేలా రోదించుతూ వుంటారు. దీనినే ‘తప్తవాలుక నరకము’ అంటారు. వైశ్వదేవపరులైన అతిథులను పూజించనివారూ, గురువులను - అగ్నిని - బ్రాహ్మణులను - గోవును - వేదవిదులను - యజమానిని - కాళ్ళతో తన్నిన వారి పాదాలను మా యమదూతులు ఎలా కాల్పుతున్నారో చూడు.

అంధతామిష్టము: ఈ నరకములో సూది మొనలు వంటి భయంకర ముఖాలు కలిగిన పురుగులు - పాపాత్ముల శరీరాలను దొలిచి వేస్తూ వుంటాయి. ఇది పదహారు రకములుగా - కుక్కలు, గ్రద్దలు, కాకులు మొదలగు పక్కి జంతు సమన్వితమై వుంటుంది. పరుల రహస్యాల్ని భేదించే పాపాత్ములందరూ ఈ నరకంలోనే దండింపబడుతూంటారు.

క్రకచము: అనే పేరుగల ఈ నరకం మూడవది. ఇక్కడ పాపాత్ములను అడ్డముగానూ, నిలుపుగానూ, ఏటవాలుగానూ, సమూలముగానూ, అంగాంగాలుగానూ రంపాలతో కోస్తూంటారు.

అసిపత్రవనం: నాలుగు నరకధోరణి అయిన దీనినే అసిపత్రవనం అంటారు.

భార్య-భర్తలను, తల్లి-దండ్రుల నుండి సంతానమును ఎడబాపులు చేసే పాపులంతా ఈ నరకానికి చేరి - నిలువెల్లా బాణాలతో గుచ్ఛబడి అసిపత్రాలచే శరీరాలు చించబడి, ధారలుగా కారే నెత్తుటి వాసనకు వెంటబడి తరమే తోడేళ్ళ గుంపులకు భయపడి, పారిపోవాలని పరుగులు తీసి, పారిపోయే దిక్కులేక పరితపిస్తూ వుంటారు. వంపుట, భేదించుట మొదలగు విధులతో ఈ నరకం ఆరు రకాలుగా వుంటుంది.

కూటశాల్‌లీ: పదహారు రకాలుగా దండించేదీ - పరస్తీలనూ, ద్రవ్యాన్ని హరించే వాళ్లూ, పరాపకారులూ అయిన పాపులు వుండేదీ 'కూటశాల్‌లీ' నరకం.

రకపూయము: 'రకపూయ' మనే ఈ విభాగం ఆరవనరకం. ఇక్కడ పాపాత్ములు తల క్రిందులుగా వ్రేలాడుతూ యమకింకరుల చేత దండించబడుతూ వుంటారు. ఎవ్వరైతే తమ కులాచారరీత్యా తినకూడని వస్తువులు తింటారో, పరులను నిందిస్తారో, చాడీలు చెబుతుంటారో - వారంతా ఈ నరకంలోనే వుంటారు.

కుంభిపాకము: మొట్టమొదట నీకు విధించబడినదీ షోరమైనదీ, నరకాలన్నిటిలోకీ నికృష్టమైనదీ అయినది ఈ 'కుంభిపాక'మే ఏడవ నరకం.

దుష్టద్రవ్యములు, దుర్భరాగ్ని కీలలు, దుస్సహ దుర్గంధాలతో కూడి వుంటుంది.

రౌరవము: నరకాలలో ఎనిమిద్దనైన ఈ 'రౌరవం' దీర్ఘకాలికమని తెలుసుకో. ఇందులో పడిన వారు కొన్ని వేల సంవత్సరములు దాకా బైటపడలేరు.

ధనేశ్వరా! మన ప్రమేయం లేకుండా మనకు అంటిన పాపాన్ని శుష్ణుమనీ, మనకు మనమై చేసుకున్న పాపాన్ని ఆర్థర్మనీ అంటారు. ఆ రెండు రకాల పాపాలూ కలిపి ఏడు విధాలుగా వున్నాయి. 1. అపకీర్ణం 2. పాంత్కేయం 3. మలినీకరణం 4.

జాతిజ్ఞంశం, 5.ఉపవీతకం 6. అతిపాతకం 7. మహాపాతకం. ఈ పరిదృశ్యమానులైన నరుల చేత ఉపరి ఏడు రకాల నరకాలూ వరుసగా అనుభవింపబడుతూ వున్నాయి.

కాని, నుప్పు కార్తీక ప్రతస్థలైన వారి సాంగత్యం ద్వారా పొందిన అమితపుణ్యం కలిగిన వాడపు కావడం వలన ఈ నరకాలను కేవల దర్శనమాత్రంగానే తరించగలిగావు.

షై విధంగా చెబుతూ - యమదూత్యమైన ప్రేతాధిపతి, అతనిని యక్కలోకానికి చేర్చాడు.

అక్కడ అతడు యక్కరూపుడై, కుబేరునకు ఆప్తుడై, ధనయక్కడనే పేరును పొందాడు.

విశ్వామిత్రుడు అయోధ్యలో ఏర్పరచిన ధనయక్కతీర్థం ఇతని పేరు మీదనే సుమా!

అందువలన, సత్యభామా! పాపహారిణీ, శోకనాశినీ అయిన ఈ కార్తీక ప్రత ప్రభావం వల్ల మానవులు తప్పనిసరిగా మోక్షాన్ని పొందగలరనడం ఏ మాత్రమూ అతిశయ్యకి లేదు' అని - సత్యభామకు చెప్పిన వాడై - శ్రీకృష్ణుడు సాయం సంద్యాన్షాంధ్రమై స్వీయ గృహానికి వెళ్లాడని - సూతుడు బుములకు ప్రవచించాడు.

సత్తవింశోధ్యాయ స్నమాప్తః (ఇరువది ఏడవ అధ్యాయము సమాప్తము)

అష్టావింశోద్యాయము

సూత ఉచ్చారః ఈ కార్తీకమాసము పొపనాశని, విష్ణువుకు ప్రియకరి, ప్రతస్థులకు బుక్తి - ముక్తిదాయినీ అయి వుంది. కల్పోక విధిగా ముందుగా విష్ణు జాగరణము, ప్రాతః స్నానము, తులసీసేవ ఉద్యాపనం, దీపదానం - అనే ఈ అయిదింటినీ కూడా కార్తీక మాసంలో ఆచరించినవారు ఇహాన భుక్తినీ పొందుతున్నారు. పొపాలు పోవాలన్నా, దుఃఖాలు తీరాలన్నా, కష్టాలు కడతేరాలన్నా కార్తీక ప్రతాన్ని మించినది మరొకటి లేదు. ధర్మార్థ కామమోక్షాలు నాలుగింటి కోసమూ ఈ కార్తీక ప్రతం ఆచరించవలసి వుంది. కష్టములలో వున్నవాడయిననూ, దుర్గారణ్యగతుడయినా, రోగి అయినా సరే - విడువకుండా ఈ ప్రతాన్ని పొటీంచాలి. ఎటువంటి ఇబ్బందులు కలిగినాసరే ప్రతమును మానకుండా శివాలయంలోనో, విష్ణ్వాలయంలోనో హరి జాగరాన్ని ఆచరించాలి. శివ విష్ణు దేవళాలు చేరువలో లేనప్పుడు రావిచెట్టు వద్దగాని, తులసీవనంలో గాని ప్రతం చేసుకొనవచ్చును. విష్ణు సన్నిధానంలో విష్ణు కీర్తనలు ఆలపించే వాళ్ళు సహాప్రగోదానఫలాన్నీ, వాద్యాలు వాయించే వాళ్ళు అశ్వమేథ ఫలాన్నీ, నర్తకులు సర్వతీర్థాల స్నానఫలాన్నీ పొందుతారు. ఆపదలలో వున్నవాడూ, రోగి మంచినీరు దౌరకనివాడూ - వీళ్ళు కేశవనామములతో లాంఛన మార్జన మాచరించితే చాలు. ప్రతోద్యాపనకు శక్తి లేని వాళ్ళు బ్రాహ్మణులకు భోజనం పెడితే సరిపోతుంది.

శ్లో // అవ్యక్త రూపిణో విష్ణోః స్వరూపో బ్రాహ్మణోభువి //

శ్రీ మహావిష్ణువు యొక్క స్వరూపమే బ్రాహ్మణుడు. కావున కార్తీకమందు బ్రాహ్మణుని సంతోషపరచడం చాలా ప్రధానం.

అందుకుగాను శక్తిలేనివాళ్ళు గోపూజ చేసినా చాలును. ఆపాటి శక్తయినా లేని వాళ్ళు రావి, మర్గి వృక్షాలనూ పూజించినంత మాత్రం చేతనే ప్రతాన్ని సంపూర్చి చేసిన ఫలాన్ని పొందగలుగుతారు.

దీపదానం చేసే స్థామతు లేనివారు, దీపారాధనకయినా తాహాతు లేని వారు - ఇతరులచే వెలిగించబడిన దీపాన్ని ప్రజ్యోలింప చేసి గాలి మొదలైన వాటి వలన అది ఆరిపోకుండా పరిరక్షించినా కూడా పుణ్యం పొందుతారు. పూజకు తులసి అందుబాటులో లేనివారు - తులసికి బదులు విష్ణుభక్తుడైన బ్రాహ్మణుని పూజించాలి.

రావి - మర్చి

సూతుడు చెప్పినది విని - ఇతర వృక్షములన్నిటి కంటే కూడా రావి, మర్చి వృక్షాలు మాత్రమే గో బ్రాహ్మణ తుల్య పవిత్రతని ఎలా పొందాయి అని అడిగాడు సూతుడు. పూర్వమొకసారి పార్వతీ-పరమేశ్వరులు మహాసురత భోగంలో వుండగా -
కార్యాంతరం వలన దేవతలు, అగ్ని - కలిసి బ్రాహ్మణ వేషధారులై వెళ్లి ఆ సంభోగానికి అంతరాయం కలిగించారు. అందుకు కినిసిన పార్వతీ దేవి 'సృష్టిలోని క్రిమికీటకాదులు సహాతము సురతములోనే సుఖపడుతూ వున్నాయి. అటువంటిది మీరు మా దంపతుల సంభోగ సుఖాన్ని చెడగొట్టారు. నాకు సురత సుఖబ్రథంశాన్ని పాటించిన మీరు చెట్లయి పడి వుండండి' అని శపించింది. తత్కారణంగా దేవతలంతా వృక్షాలుగా పరిణమించవలసి వచ్చింది. ఆ పరిణామంలో బ్రహ్మ పాలాశవృక్షంగానూ, విష్ణువు అశ్వత్థంగానూ, శివుడు వటముగానూ మారారు. బ్రహ్మకు పూజార్థం లేదు. జగదేక పూజనీయులైన శివకేశవ రూపాలు గనుకనే రావి, మర్చి వృక్షాలకు అంతటి పవిత్రత కలిగింది. వీటిలో రావిచెట్లు శని దృష్టికి సంబంధితమైన కారణంగా - శనివారం నాడు మాత్రమే పూజనీయమైంది. ఇతర వారాలలో రావిచెట్లను తాకరాదు సుమా! అంటూ చెప్పడాన్ని ఆపాడు సూతుడు.

(ఇరువది ఏడు - ఇరువది ఎనిమిది అధ్యాయములు)

ఇరువది తొమ్మిదవ (బహుళ చ తుర్చశి) రోజు పారాయణము సమాప్తము